

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU,

wydane w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu oraz z Najwyższą Izbą Kontroli, zmieniające instrukcję z dnia 15 listopada 1928 r. w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranymi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe („Monitor Polski” Nr. 287 z r. 1928).

§ 1. Instrukcja z dnia 15 listopada 1928 r. w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranymi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe („Monitor Polski” Nr. 287 z r. 1928; Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 36, poz. 410), ulega następującym zmianom:

1) W § 2 po punkcie „j” wstawia się następujące dwa dalsze punkty:

„k) W tych samych rozmiarach, jakie określono wyżej w punkcie „j” przynajmniej się niniejszym, a mianowicie na podstawie art. 3 (punktu 5) oraz art. 5 ustawy z dnia 25 listopada 1925 r. o popieraniu Polskiej Żeglugi Morskiej (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 891), utrzymanej w mocy w ustępie ostatnim art. 171 u. o. s., zwolnienie od opłat stemplowych: Skarbowi Państwa, o ile chodzi o pisma, dotyczące się statków morskich, których zarząd jest powierzony Państwowej Szkole Morskiej lub Urzędowi Morskiemu lub Morskiemu Instytutowi Rybackiemu.

l) W tych samych rozmiarach, jakie określono wyżej w punkcie „j”, jest zwolnione od opłat stemplowych przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” a mianowicie na mocy art. 6 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 379)”.
2) Ustęp przedostatni § 2 otrzymuje brzmienie:

„Poza przypadkami wyjątkowymi, wymienionymi wyżej w punktach „a” — „l”, Państwo Polskie jako takie nie jest zwolnione od opłat stemplowych”.

3) W § 5 przy wyrazie ostatnim („umowy” umieszcza się odсылacz następującej treści: „”) Patrz nadto § 7a).

4) Po § 7 umieszcza się następujący § 7 a): „Jeżeli pismo, stwierdzające umowę, z istoty swej ma być zaopatrzone tylko w jeden podpis i to nie w podpis urzędu, zawierającego umowę, lecz w podpis współkontrahenta, to współkontrahent ma wręczyć urzędowi, zawierającemu umowę, jednocześnie z podpisaniem przez siebie pismem, stwierdzającym zawarcie umowy, znaczki stemplowe

(§ 6), względnie pokwitowanie kasy skarbowej (§ 7). Jeżeli tego nie uczynił, to urząd, zawierający umowę, przesyła Urzędowi Skarbowemu Podatków i Opłat Skarbowych (względnie Urzędowi Opłat Stemplowych), w którego okręgu urząd, zawierający umowę ma siedzibę, „zawiadomienie o dostrzeżonym naruszeniu ustawy o opłatach stemplowych” według wzoru 5 do § 75 r. w. s. Urząd Skarbowy na podstawie tego zawiadomienia wymierzy opłatę wraz z podwyżką stemplową (art. 42 u. o. s.).

Urząd, zawierający umowę, ma we właściwym czasie zawiadomić współkontrahenta o powyższym jego obowiązku oraz o skutkach niedopełnienia go, podając zarazem kwotę opłaty oraz czy opłata ma być uiszczona znaczkami stemplowymi, czy gotówką; w tym ostatnim wypadku urząd ma wręczyć współkontrahentowi polecenie poboru (§ 7).

Postępowanie urzędu, zawierającego umowę, po dostarczeniu przez współkontrahenta znaczków stemplowych, względnie pokwitowania kasy skarbowej, normują §§ 6 i 7.

Postępowanie, unormowane w niniejszym paragrafie, ma być stosowane w szczególności w przypadku, gdy przyjęcie oferty (zamówienia) jest umieszczone na tym samym papierze, na którym jest wypisana oferta (§ 19, ustęp drugi, zdanie drugie oraz ustęp trzeci, zdanie drugie), jak również w razie sporządzenia obligu (art. 114 u. o. s.), na mocy którego wierzycielem jest osoba, reprezentowana przez urząd, wymieniony w § 3 (obligu zatem podpisany tylko przez współkontrahenta, jako dłużnika)”.
5) W § 11 ulega skreśleniu zdanie ostatnie ustępu pierwszego.

6) Po § 11 umieszcza się następujący nowy § 11 a): „Opłata stemplowa od umowy, na mocy której urząd bierze w najem nieruchomości (lokal), może być uiszczona ratami w ten sposób, że urząd potrąci poszczególne raty opłaty od poszczególnych rat czynszu najmu (komornego); każda rata opłaty wynosi w tym wypadku (w myśl art. 88 u. o. s.) 1% (z dodatkiem 10%) od danej raty czynszu najmu; jeżeli jednak jedna ze stron jest osobicie zwolniona od opłaty na mocy art. 16 u. o. s., to rata opłaty wynosi 1 1/2% (z dodatkiem 10% owym) od danej raty czynszu najmu.

W przypadkach, o których mowa w niniejszym §-ie, urząd, zawierający umowę, ma sporządzić decyzję, wyjaśniającą zasady uiszczenia opłaty zgodnie z ustępem pierwszym niniejszego paragrafu. Na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego umowę, urząd zamieszcza następujące zaświadczenie: „Opłata stemplowa zostanie uiszczona ratami (§ 11 a i. s. u.) 19 r.”.

7) W § 12, w zdaniu pierwszym, liczbę „11” zastępuje się oznaczeniem „11a”.

8) W § 13, w ustępie pierwszym, tekst: „(w przypadkach, których dotyczy § 8, ewentualnie też § 12)” zastępuje się tekstem następującym: „(w przypadkach, których dotyczą §§ 8 i 11 a, ewentualnie też § 12)”.

W tymże § 13 ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące: „Przy umowach tego rodzaju urząd, zawierający umowę, ma jak najrychlej sporządzić decyzję, przewidzianą w §§ 9 względnie 10, 11, 11 a lub 12”.

9) Numer odsyłacza do § 18, wyrażony mylnie liczbą 7, prostuje się na 12.

10) W § 19 przy końcu ustępu drugiego umieszcza się odsyłacz następującej treści: „”) Patrz § 7 a).

11) W zdaniu pierwszym § 26 po wyrazach „rachunek nieopłacony” umieszcza się wyrazy: „lub niedostatecznie opłacony”.

12) We wzorze 3 (do § 15) nagłówek „kwota należna” dotyczy tylko kolumn 8 i 9 a nie kolumn 8 — 10.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”.

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

Za Ministra Przemysłu i Handlu:

(—) Kozuchowski,

Podsekretarz Stanu.